

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

2011/2013(INI)

22.3.2011

YTTRANDE

från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

till utskottet för rättsliga frågor

över politiska alternativ för främjande av en europeisk avtalsrätt för
konsumenter och företag
(2011/2013(INI))

Föredragande (*): Hans-Peter Mayer

(*) Förfarande med associerade utskott – artikel 50 i arbetsordningen

PA_NonLeg

FÖRSLAG

Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd uppmanar utskottet för rättsliga frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Det krävs en större undersökning för att man ska kunna få ökad insikt i varför den inre marknaden förblir splittrad och hur man bäst kan lösa dessa problem, däribland hur man kan se till att befintlig lagstiftning genomförs.
- B. Några av de mest uppenbara svårigheterna för konsumenter och små och medelstora företag när det gäller den inre marknaden är komplexa avtalsförhållanden, oskäligen avtalsvillkor, otillräcklig och bristfällig information samt ineffektiva och tidskrävande förfaranden.
- C. En gemensam europeisk avtalsrätt skulle gagna konsumenterna och framför allt bidra till ökad och mer lättillgänglig gränsöverskridande handel inom den inre marknaden.
- D. Kommissionen presenterar i sin grönbok¹ ett antal modeller för en europeisk avtalsrättsakt som skulle kunna bidra till att utveckla företagandet och stärka medborgarnas förtroende för den inre marknaden.
- E. Förhandlingarna om direktivet om konsumenträttigheter² har visat på svårigheterna och begränsningarna då harmoniseringslinjen ska genomföras på konsumentlagstiftningens område med tillämpning på avtal utan att samtidigt äventyra det gemensamma åtagandet för ett starkt konsumentskydd i Europa.
- F. Varje slutprodukt på området europeisk avtalsrätt måste vara realistisk, genomförbar, proportionerlig, väl genomtänkt och, om så krävs, ändrad samt formellt antagen av EU:s medlagstiftare.
  1. Europaparlamentet välkomnar den öppna debatten om grönboken och efterlyser en grundlig analys av resultaten från detta samråd genom försorg av kommissionens ansvariga tjänsteavdelningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ingående konsekvensbedömning av alla föreslagna alternativ och att framför allt bedöma de ekonomiska aktörernas faktiska behov samt de kostnader och det mervärde som varje alternativ medför.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en ingående konsekvensbedömning av det alternativ som anses vara mest lämpligt. Konsekvensbedömningen bör omfatta bland annat fastställande av den lämpligaste rättsliga grunden, sociala och ekonomiska konsekvenser, samstämdhet med befintlig EU-rätt, internationell rätt och civilrätt, möjliga system för skiljedomsförfaranden i samband med konflikter angående val och tillämpning av den frivilliga rättsakten mellan konsumenter och företag samt den frivilliga rättsaktens mervärde för konsumenter och

---

¹ KOM(2010)0348.

² KOM(2008)0614.

företag. Konsekvensbedömningen bör slutföras och problemen bör lösas innan arbetet med det politiska alternativet inleds.

3. Europaparlamentet betonar de små och medelstora företagens och hantverksföretagens ekonomiska betydelse i den europeiska ekonomin och således behovet av att se till att principen om att ”tänka småskaligt först”, som främjas i småföretagsakten (”Small Business Act”), genomförs väl och prioriteras i debatten om EU:s initiativ angående avtalsrätt.
4. Europaparlamentet anser att utvecklandet av en kombination av en frivillig europeisk avtalsrätt och en ”verktygslåda” skulle kunna bli av stort värde när det gäller att få till stånd en väl fungerande inre marknad, och att parlamentet och rådet bör ha det slutliga ansvaret för dess rättsliga form och räckvidd. Utgångspunkten vid tillämpningen av en frivillig europeisk avtalsrätt bör vara att den ska omfatta köpeavtal och e-handel, och verktygslådan bör erbjuda allmänna definitioner som underlättar upprättandet av andra typer av avtal. Parlamentet påminner om att det finns många andra praktiska hinder för gränsöverskridande handel, till exempel språk, transportkostnader, konsumentpreferenser och kultur, som inte kan lösas genom avtalsrätten.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna genomföra kvalitetskontroller för att fastställa huruvida de föreslagna rättsakterna inom den europeiska avtalsrätten är användarvänliga, fullt ut svarar mot medborgarnas intressen, skapar mervärde för konsumenter och företag, stärker den inre marknaden och underlättar gränsöverskridande handel.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för initiativet till den europeiska avtalsrätten undersöka de särskilda svårigheter som konsumenter och företag ställs inför inom den gränsöverskridande handeln, framför allt i samband med investeringar, betalningar, leveranser, språkliga hinder, ersättning och skillnader i rättsliga, administrativa och kulturella traditioner.
7. Om en frivillig avtalsrättsakt inrättas på EU-nivå bör den enligt Europaparlamentet utgöra ett självständigt, alternativt och kompletterande system för gränsöverskridande avtal som konsumenter och företag skulle kunna välja i stället för tillämplig nationell lagstiftning. Medlemsstaterna skulle kunna ges möjlighet att tillämpa det även på avtal som ingåtts enligt inhemsk lagstiftning.
8. Europaparlamentet anser att en gemensam europeisk avtalsrätt skulle kunna göra den inre marknaden effektivare utan att påverka den nationella avtalsrätten i respektive medlemsstat.
9. Europaparlamentet anser att man i ytterligare utsträckning bör överväga om artiklarna 114 och 169 eller 352 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt utgör den lämpliga rättsliga grunden för en rättsakt för reglering av avtal mellan företag (B2B) och mellan företag och konsumenter (B2C).
10. Europaparlamentet konstaterar att målet bör vara differentierade utformningar av avtalsrätten för B2B- och B2C-avtal, av respekt för de gemensamma traditionerna i de

nationella rättssystemen och med särskilt beaktande av skyddet för de svagare avtalsparterna, dvs. konsumenterna.

11. Europaparlamentet påpekar att det alltså finns många obesvarade frågor och många olösta problem när det gäller en europeisk avtalsrätt. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till rättspraxis, internationella konventioner om köp av varor, t.ex. CISG (FN-konventionen angående avtal om internationella köp av varor), och de konsekvenser som tillämpningen av direktivet om konsumenträttigheter får. Parlamentet betonar vikten av att harmonisera avtalsrätten inom EU och att samtidigt ta hänsyn till relevanta nationella bestämmelser som ger ett starkt skydd i B2C-avtal.
12. Europaparlamentet betonar vikten av att underlätta e-handeln inom EU, som är underutvecklad, och att det är nödvändigt att undersöka om skilda nationella avtalsrättsliga system skulle kunna utgöra ett hinder för utvecklingen av denna sektor, som både företagare och konsumenter med rätta anser vara en potentiell framtida tillväxtmotor.
13. Europaparlamentet påpekar att grundläggande delar av den konsumentlagstiftning som tillämpas på avtal redan ingår i olika EU-bestämmelser och att viktiga avsnitt i konsumentlagstiftningen sannolikt kommer att konsolideras i direktivet om konsumenters rättigheter. Parlamentet påpekar att nys nämnda direktiv skulle utgöra en för konsumenterna och företagen lättöverskådlig och enhetlig reglering, och betonar därför vikten av att invänta resultatet av förhandlingarna om direktivet om konsumenters rättigheter innan några rekommendationer utfärdas.
14. När det gäller försäkringsavtalslagstiftningen understryker Europaparlamentet att en grund redan har lagts i form av principerna för europeisk försäkringsavtalslagstiftning (Principles of European Insurance Contract Law), vilka bör integreras i en europeisk avtalsrätt samt ses över och vidareutvecklas.
15. Vidare anser Europaparlamentet – mot bakgrund av de olika avtalens särskilda natur, framför allt B2B- och B2C-avtal, och de viktigaste nationella och internationella avtalsrättsliga principerna samt med anledning av den grundläggande principen om ett starkt konsumentskydd – att både den befintliga praxisen på området och principen om avtalsfrihet bör bevaras när det gäller B2B-avtal.
16. Europaparlamentet är övertygat om att alla initiativ inom ramen för en europeisk avtalsrätt bör vara balanserade, enkla, klara, översiktliga och användarvänliga och vara utformade utan vaga rättsliga begrepp så att särskilt de europeiska konsumenterna kan förstå dem, under samtidigt beaktande av båda (eller alla) parternas potentiella intressen i varje avtal.
17. Europaparlamentet påpekar att det skulle innebära en ytterligare börda för konsumenten och att det skulle krävas kunskap om de två olika formerna av avtalsrätt för att ett väl underbyggt val skulle kunna göras. Om de båda alternativen inte förklaras enkelt med en uppräkningslista av deras för- och nackdelar skulle det inte bli möjligt för konsumenten att göra ett meningsfullt val.
18. Europaparlamentet anser att konsumenterna inte får tillräcklig information om tillgången till och genomförandet av deras avtalsrättigheter framför allt gällande gränsöverskridande

handel. Parlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en lättillgänglig och användarvänlig informationsmekanism som tydligt förklarar hur avtalsrätten fungerar bland medlemsstaterna och, vilket är desto viktigare, hur den kan gynna medborgare, konsumenter och små och medelstora företag.

19. Europaparlamentet anser att alla initiativ inom ramen för den europeiska avtalsrätten på B2C-området måste omfatta ett mycket starkt konsumentskydd. Om medlemsstaterna ändå garanterar ett starkare konsumentskydd bör konsumenterna inte berövas tillgång till detta skydd.
20. Även om det slutgiltiga effektivitetstestet för varje slutlig rättsakt är själva den inre marknaden betonar Europaparlamentet att man på förhand måste fastställa att initiativet ger mervärde för konsumenterna och inte kommer att försvåra gränsöverskridande transaktioner för konsumenter och företag. Parlamentet betonar nödvändigheten av att ställa bestämmelser till förfogande om tillhandhållande av adekvat information om rättsaktens existens och verkan för alla potentiella intressenter och berörda parter (däribland nationella domstolar).

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	22.3.2011
Slutomröstning: resultat	+ : 20 - : 3 0 : 13
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Iliana Ivanova, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Gianni Pittella, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Damien Abad, Cornelis de Jong, Ashley Fox, Constance Le Grip, Pier Antonio Panzeri, Antonyia Parvanova, Sylvana Rapti, Amalia Sartori
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Michael Gahler